

## „Láska sa prejavuje skutkami.“

Ponáhľaj sa do Betlehema,  
priblíž sa k Dieťaťu, zatancuj  
mu, hovor mu slová lásky,  
priviň si ho k srdcu... –  
Nehovorím o detinskostiach:  
hovorím o láske! A láska sa  
prejavuje skutkami: v hĺbke  
tvojej duše, tam môžeš Dieťa  
objímať! (Vyhňa, 345)

22. december

Zahľadme sa na Dieťa v jasliach, na  
našu lásku, v kolíske. Mali by sme sa  
naňho pozeráť uvedomujúc si, že

stojíme pred tajomstvom. Toto tajomstvo je nevyhnutné prijať vierou a skrze vieru aj prehľbovať jeho obsah. K tomu potrebujeme pokornú dispozíciu kresťanskej duše: nechcieť prispôsobovať Božiu veľkosť našim úbohým predstavám a ľudským vysvetleniam, ale uznať, že toto tajomstvo je vo svojej záhadnosti svetlom, ktoré osvecuje život ľudí.

Vždy, keď kážem pred betlehemom, snažím sa na Krista, nášho Pána, hľadiť ako na nemluvňa zavinuté do plienok a uložené v jasliach na slame. A hoci je ešte maličký a nerozpráva, vidieť v ňom Majstra a Učiteľa. Potrebujem sa naňho takto dívať, pretože sa od neho mám učiť. A aby sme sa vy i ja od neho mohli učiť, treba sa snažiť spoznávať jeho život – čítať Sväté Evanjelium a rozjímať o scénach, ktoré nám opisuje Nový zákon s cieľom odkryť božský zmysel jeho pozemského putovania.

Pretože v našom živote by sme mali napodobňovať život Kristov a to sa dá len vtedy, keď budeme Krista poznať: a spoznáme ho, keď budeme čítať a rozjímať nad Svätým písmom, keď sa budeme modliť; tak, ako to robíme dnes pred jasličkami. Snažme sa už teraz chápať lekcie, ktoré nám Ježiš dáva, odkedy je novonarodené dieťa; už od prvého momentu, ako sa jeho oči otvorili tomuto požehnanému ľudskému svetu.

Ježiš tým, že rástol a žil ako jeden z nás, nám zjavuje, že ľudská existencia, naša každodenná všedná práca, má božský zmysel. (Ísť s Kristom, 13-14)